

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

20. Dies Novemb. Væ animæ audaci, quæ speravit, si à te recessisset, se
aliquid meliùs habituram.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

patam teneret; ita enim quoad hoc jam reddita sum libera, ut cum vel solum mentis, & considerationis oculos in imaginem, quam animo insculptam gero, conjicio, ex eo tempore, cuncta quæ video, mihi abominabilia, & fastidio esse videntur. Et alibi: (a) Omnium rerum inferiorum contemptus, ac fastidium, quod in me permansit, permagnum erat, adeo ut illi non nisi sordes, & peripsæ esse viderentur, & ad oculum videam, quàm abjectè, & viliter nos occupemus, cum illis inhæreamus, verè:

Hic quidquid pulchrum, non est nisi putre sepulchrum.

20. DIES NOVEMB.

Væ animæ audaci, quæ speravit, si à te recessisset, se aliquid melius habituram. *S. Augustinus Tract. in Joan.*

Deus amandus solus.

I.

QUasi verò detur aliquid melius optimo? detur aliquid majus maximo? detur aliquid altius altissimo? detur aliquid plus quàm omnia? detur aliquid ampliùs, quàm totum? Id opinari, melius aliquid dari summo Bono, non tantum est summa audacia, sed extrema malitia. Quapropter, tibi ipse es plus quàm iniquus, si ames bona, quæ te non possunt amare, aut homines, qui possent te non amare; & licet ament, tu potes dubitare, an te ament & possent illi desinere te amare. An non tibi melius, quia utiliùs, & delectabilius amare illum, qui solus est amabilis? vel si sint amabilia, ab illo habent, quod sint digna amari? Deum inquam, qui quantum potuit amat, & infinitè amat, & qui nequit non te amare si ames, & qui te amando reddit cælo, & terræ, hominibus, & Angelis amabilem,

(a) c. 38.

lem,

lem, quia amando te, reddit te bonum, hoc est filium sibi adoptivum, dilectum amicum, gloriæ suæ heredem regni sui jure participem. Amasti aliquos, qui te non amârunt? Jam saltem, licet serîo, tandem serîo ama illum, qui antequam eos novisses, te amavit, qui amatus nunquam non amavit, & amando cogit se amari, quem amare summa est virtus, à quo amari, est salus: quem amare maxima est dignitas, à quo amari, ultima est felicitas: quem amare suprema est potentia, à quo amari prima est excellentia. Ama eum quem non amare summa est infelicitas, à quo non amari par est calamitas: quem non amare, certa est perditio, à quo non amari, non incerta damnatio: quem non amare execrabilis est malitia, à quo non amari omnis est miseria. Ama fortiter, constanter, ardentè, nihil sit in cælo vel in terra, quod illum nexum charitatis inter te, & Deum, qui est charitas, solvat, ut audeas masculâ voce petere quod Paulus. (a) *Quis nos separabit à charitate Christi? an angustia? an fames? &c.*

II. Quæ hunc in modum explicat Augustinus: (b) *Nemo nos inde separat minando mortem: id ipsum enim quod diligimus Deum, mori non potest, nisi dum non diligit Deum; cum mors ipsa sit, non diligere Deum: nemo inde separat, pollicendo vitam: nemo enim ab ipso fonte separat, pollicendo aquam; non separat Angelus: non enim est angelus, cum inhaeremus Deo, nostra mente potentior. Non separat virtus: nam si virtus hic illa nominata est, quæ aliquam potestatem in hoc mundo habet, toto mundo est omnino sublimior, mens Deo inhaerens: si virtus illa dicta est, quæ ipsius animi nostri rectissima affectio est: si in alio est, favet ut conjungamur Deo: si in nobis ipsa*

(a) Rom. 8. (b) lib. de morib. Eccles. c. II,

con-

conjungit : non separant instantes molestia : hoc enim leviores eas sentimus , quo est unde nos separare moliantur , arctius inhaeremus. Non separat promissio futurorum : nam & quidquid boni futurum est , certius promittit Deus , & nihil est ipso Deo melius , qui jam profecto bene sibi inhaerentibus praesens est. Non separat altitudo , neque profundum , etenim si haec verba scientia forte altitudinem vel profunditatem significant , non ero curiosus , ne sejungar à Deo , nec cujusquam doctrina me ab eo separat , ut quasi depellat errorem , à quo nemo prorsus nisi separatus erraret. Si verò altitudine , & profundo superna , & inferna hujus mundi significantur , quis mihi caelum pollicetur , ut à cæli fabricatore sejungar ? aut quis terreat infernus , ut Deum deseram ? quem si nunquam deseruisssem , inferna nescirem ? postremo , quis me locus ab ejus charitate develler ? qui non ubique totus esset , si ullo contineretur loco. Hactenus Divinè divinus Augustinus.

III. Toties porro separaris à charitate, quoties separas tuum in alios quam in Deum amorem. Vagetur quocumque tuus extra Deum amor , nihil tibi occurret , nisi amator. Et quod est amarissimum , postquam tuum in varios , & varia amorem separaveris , tandem ubi corpus ab anima separabitur , hæc erunt ultima , quæ tibi palabundus ille tuus amor suggeret verba (a) Scito , & vide quia malum , & amarum est , reliquisse te Dominum Deum tuum. Ne igitur ames ea , quæ aliquando pereunt , quia quotidie milies peribis ; ama bonum æternum , ut in æternum beatè vivas. Aufer amorem rerum corruptibilium & non corrumparis : contemptibilem , & non contemne-

(a) Jer. 2. 19.

temneris: miserabilium, & auferes tibi omnem miseriam. Cur amas, & quid amando intendis? nunquid ut tibi benè sit? Qui igitur amando quæris benè esse, cur amas ea, qui hoc ipso quod amas, misereris? Ama illum, qui etiam inter has miseras vitæ in qua repleris multis miseriis, tollat miseras, & reddat te foelicem. Quid amas bona, quæ si frueris, te faciunt malum; si optas, miserum; si amittas, mœstum? ut quid amas homines, qui si te ament, faciant mollem, & enervem; si non amant, iracundum? Ama Deum, quem si optas te faciet bonum: quo si fruaris, beatum. Ne ames formas, quæ te deforment: sed amaeum, quem amando te faciet formosum. Quàm violentum est amanti, separari rebus amatis! ut meritò ab illis separandus, & illis à te jam separatis, possis cum singultu vocis, & planctu cordis, clamanti Poëtæ acclamare:

Heu dolor est gratis, abscedere rebus amatis.

21. DIES NOVEMB.

Maria quidquid egit, disciplina est. *S. Ambrosius sermō 2. de viſg.*

Maria Præsentatio.

I. **Q**uāntum quis est avidus ut sciat, tantum sit cupidus ut discat: non enim acquiritur doctrina sine disciplina. Magistra nobis est una, sed communis omnium, sub cujus disciplina, hauries præcepta omnia virtutum omnium. Adhuc vernabit in flore infantiae, flos virginum, in qua tamen, præter ætatem nihil erat puerile: necdum enim nata, jam erat cœlo adulta, quia cœlestibus virtutibus matura. Itaque jam tum in

Pars III.

N n u

Viridi